കറിയാച്ചനിലെ മാധ്യമ പുരുഷസർവ്വനാമവും ചെറു ചന്ദ്രനിലാവും

തോന്ന്യാക്ഷരം
ജെ. കെ.

ഉരുളികുന്നത്തിന്റെ മുത്തിനിയക്കാരന് തഞ്ചം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ തമ്പ്രാക്കിയിലേക്ക് നോക്ക് കൊഞ്ഞനം കുത്തുന്ന ഏർപ്പാട് ഒരു രോഗമായിട്ടുണ്ട്. തന്നിലെ മാധ്യമപുരുഷബോധംകൊണ്ടാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ചില മീഡിയക്രിട്ടിക്കുകളും സ്വതന്ത്രബുദ്ധികൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരും പറയുന്നുമുണ്ട്. താമര, ആലില എന്നൊക്കെ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞുപോയാൽ മതി ആശാന് പിടിക്കുലാ. മാക്സിമം ഒരു നൂറുകൊല്ലം പഴക്കമുള്ള മലയാള ഗദ്യത്തിലേക്ക് സർവ്വാധിപത്യം, സാമ്രാജ്യത്വം, ആഗോളവൽക്കരണം, വർഗ്ഗബോധം തുടങ്ങി അനേകം പദങ്ങൾ നമ്മുടെ ആളുകൾ സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നത് നിഷേധിക്കാൻ ഒരു ആന്റണിക്കും കഴിയില്ല. വിക്കുകൊണ്ടാണെങ്കിലും ഭാഷയിലെ ലാളിത്യം വശമുണ്ടായിരുന്ന 'ഈയം' പോലെയാണോ 'വേണ' ഗാനമാലപിക്കുന്നത്.

മലയാള ഗദ്യം ചീഞ്ഞു നാറുന്നത് മണിച്ചനും നടേശനും മാത്രമല്ല. ഓംരാജ പശു പാലും കൊണ്ടാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ തക്ക ഭാഷാമിടുക്കും യുക്തി ബോധവും കാഞ്ഞിരപ്പിള്ളി നസ്രാണി കച്ചവടക്കാരനുമുണ്ട്. റൊമാന്റിസിസവും കാല്പനികതയും പിടിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ ഇത് വേണമെന്ന് അച്യുതാനന്ദൻപോലും പറയുകയില്ല. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഇക്കാലത്ത് മാർക്കറ്റ് വിൽപ്പനക്കെത്തിയ വസ്തുക്കൾ എന്തെന്നോ അതിന്റെ മൂല്യമെന്തെന്നോ പുള്ളിക്ക് പ്രശ്നമല്ല. യാതൊരു ആഗോള വ്യാകലതകളുമില്ല. ഓരോ കാലത്തും മാർക്കറ്റിലേയും വിവിധ രീതികളും തന്ത്രങ്ങളും ആര് അറിയുന്ന[illegible] പട്ടേലിനും ഗൗളി ശാസ്ത്രവും പുതിയ മാർക്കറ്റിൽ ഓടാൻ പുതിയ പാസ്സ്റ്റ്.വിധേയന് നല്ല വശമാണ്. മാർക്കറ്റിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ തരംതിരിക്കാനും സൂക്ഷ്മമാക്കാനും ആശാന് നല്ലവശം. സമൂഹമാർക്കറ്റിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള പ്രശ്നമെന്തെന്ന് അന്വേഷിക്കാനും ഈയിടെ കറിയാച്ചൻ തയ്യാറായിട്ടുണ്ട്. സർക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ സമരം ഒരേസമയം രണ്ട് വഞ്ചിയിൽ കാലിട്ട് യാത്രചെയ്യുന്ന സുഖം ഒന്ന് വേറെത്തന്നെ. ഒരു നല്ല വസ്തു വിൽക്കപ്പെടാൻ കൂടുതൽ പരസ്യതന്ത്രങ്ങൾ ആവശ്യമായിവരാം. ചീത്തവസ്തുവിന് അത്ര ആവശ്യമില്ല. ഇതാണ് മാർക്കറ്റ് സൈക്കോളജി. ഗുണത്തിലും തത്വത്തിലും ഒന്നായ ഒരു വസ്തു പല പേരുകളിൽ പേക്കറ്റുകളിൽ, വിപണനം ചെയ്യപ്പെട്ടമ്പോൾ കറിയാച്ചന്റെ ബാങ്ക് ബാലൻസ് വർദ്ധിക്കും കൺസ്യൂമറുകളുടെ പോക്കറ്റ് ചോരും ഇതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. സി.കെ. ജാനുവിന് എന്ത് ഗാന്ധിജി? എന്ത് ഗോഡ്സെ? എന്ത് മലയാള സാഹിത്യം! മലയാളം പഠിച്ചതുതന്നെ സാക്ഷരതാകാലത്ത്. ഇതാണ് എന്റെ പേര് എന്ന ബോർഡ് കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിട്ടതുകൊണ്ടായില്ലല്ലോ അത് ഒരാൾ വിളിച്ചുപറയണം. എങ്കിലേ ശബ്ദത്തിലൂടെ മറ്റൊരാൾ അറിയൂ. ആഗോള മാർക്കറ്റിൽ ഈ തന്ത്രവും കറിയാച്ചൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെയുള്ളതെല്ലാം വിറ്റഴിക്കാനുള്ളതാണ്. തന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ ന[illegible] പോലും തന്റേതാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തെഹൽക്കാഡോട്ട് കോമിനെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മലയാളത്തിൽ ചില കറ്റാന്വേഷകർ സംസാരിക്കുന്നപോലുമുണ്ടെന്ന് കറിയാച്ചനറിയാം.

സംസ്കാരത്തിന്റെ കുത്തക മൊത്തമായി ഏറ്റെടുത്ത് ഇങ്ങനെ മാർക്കറ്റിൽ വച്ചിരിക്കുകയാണ് കറിയാച്ചനും കൂട്ടരും. കൂടെ ചില നായകരും! വർഗ്ഗീയത, സ്ത്രീപീഡനം, ആദിവാസി, പരിസ്ഥിതി, തൊഴിലാളി, ഗ്ലോബലൈസേഷൻ തുടങ്ങി നാനാജാതി മരുന്നുകളും ഇന്ന് അങ്ങാടിയിലുണ്ട്. എന്ത് രോഗം എന്ന് തെക്കും വടക്കും മധ്യവും ഒരോരുത്തർ നിശ്ചയിക്കും. ഒരോരുത്തരുടേയും മാർക്കറ്റ് റേറ്റ് പോലും നിശ്ചയിക്കാൻ തക്ക റേറ്റിംഗ് സമ്പ്രദായം കൂടി നിലവിൽ വന്നിട്ടുണ്ടത്രേ.

കേരളം മൊത്തത്തിൽ ആരുടെയോ കോളനി ആയിരുന്നുവെന്നത് ചരിത്രം. ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിയും മൗണ്ട് ബാറ്റനും മാത്രമല്ല പോർച്ചുഗീസ്, സിറിയ, അറേബ്യ തുടങ്ങിയ എത്രയോ രാജ്യരാജാന്തര ബന്ധങ്ങൾ വളർന്ന വികസിച്ച കോളനി. ഈ കോളനിയുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രൂപഭേദങ്ങളാണ് വിയറ്റ്നാം കോളനിയായി വികസിപ്പിച്ചതെന്ന് വേണനാഗവള്ളി.

* * * *

കോടതി വരാന്തയിൽ കാക്ക കാഷ്ഠിച്ചാൽ കോടതിയലക്ഷ്യമാകുമോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ കാക്കയെ എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കാം? ഇതാണ് ഇപ്പോൾ ഭരണഘടനാവിദഗ്ധരുടെ പ്രധാന ചർച്ചാ വിഷയം. കോടതി ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങളും പൗരന്റെ ജനാധിപത്യ അവകാശങ്ങളും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന എന്നാണ് പറയാറ്. ബാബറി മസ്ജിദ് തകർന്നിടത്ത് രാമ ക്ഷേത്രം പണിയാൻ കല്ല് ചുമന്നപോയവരെ ചുമടിറക്കാൻ കോടതി സഹായിച്ചു. നാനൂറോളം ക്ഷേത്രങ്ങൾ മുക്കിപോകുന്ന നർമ്മതാ അണക്കെട്ടിനെതിരെ സമരം ചെയ്യുന്ന മേധാപട്കറോടും അരുന്ധതീറോയിയോടും പക്ഷേ കോടതിക്ക് ഒരു സഹാനുഭൂതിയും തോന്നിയില്ല. അതൊരുപക്ഷേ ബൂർഷ്വാ കോടതിയുടെ അന്താരാഷ്ട്ര സവർണ്ണപ്രശ്നമാകാം. ആഗോളഗൂഢാലോചന എന്ന പോലും പ്രതിധ്വനിക്കുന്ന വിധം ചില സ്വരങ്ങൾ ഉയരുന്നുണ്ട്. എന്തായാലും രണ്ടും നീതിയുടെ പ്രശ്നമാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ, പൗരന്റെ, സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ, അതിജീവനത്തിന്റെ, വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രശ്നം! പത്തയ്യായിരം വയസ്സുള്ള ഈ പാവം രാമന് ഇതുവരെ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ കഷ്ടം. രാമരാജ്യം കൈയ്യൊഴിഞ്ഞ് കാട്ടിൽ പോയത് പഴയ രാമൻ. പുതിയ രാമൻമാർക്കും അടൽജിമാർക്കും 'വാച്ചുംപേയും' പോലെയാണ് അധികാരം. പരമഹംസം സ്വിംഗാൾമാർ കല്ലുചുമന്ന് ശിലാപൂജയും ലിംഗപൂജയും വയർപൂജയും നടത്തി ഏതോ ക്ഷേത്രത്തിൽ കല്ലുപേക്ഷിച്ചുപോയത് ഇപ്പോൾ പ്രശ്നമായിരിക്കുകയാണ്. ഇത് സംരക്ഷിക്കുകയെന്നത് മാത്രമല്ല ആ ക്ഷേത്രം കൂടി ഇനി രാമൻമാർക്ക് പതിച്ചുകൊടുത്താൽ തന്റെ അന്നംകൂടി മുട്ടുമെന്ന് അതിന്റെ പൂജാരി സ്വാമിക്ക് നന്നായി അറിയാം. എന്തായാലും 'പോട്ടോ' പോലെ പൊട്ടിയൊലിക്കുന്ന വിധത്തിലേക്ക് വികസിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെ കാവിസ്ഥാനചൂർണ്ണം അന്തരീക്ഷത്തെ ഓം മയമാക്കുന്നതും മറ്റും ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാകും.

സുപ്രീംകോടതി എന്തായാലും ഇവിടെ ചെയ്ത നീതി അരുന്ധതിയുടെ കാര്യത്തിൽ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ, പ്രശ്നം ഏറ്റെടുക്കാൻ ഹർകീഷന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പണ്ട് ചെറിയകാര്യങ്ങളുടെ തമ്പുരാൻ ചായക്കട നടത്തിയെന്നോ മറ്റോ 'സ്മോൾ തിങ്സി'ൽ അരുന്ധതി പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്തൊരു പടപ്പുറപ്പാടായിരുന്നു.

തമ്പുരാനെ പണ്ട് കോർട്ട് അലക്ഷ്യത്തിന് കേരള ഹൈക്കോടതി ഒരു രൂപ പിഴ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പോളിറ്റ് ബ്യൂറോ പത്രം എഡിറ്റോറിയലിൽ കാച്ചുന്നു. 2000 രൂപ പിഴയും ഒരു ദിവസം ജയിൽവാസവും അതിനു മുമ്പിൽ ഒന്നുമല്ലെന്ന്.

മൃദുവായ ഭാഷയിൽ കോടതിയോട് സംസാരിക്കണം. കയർക്കരുത്, കോടതി എന്തായാലും 'സുവോമോട്ടോ' ആയി എടുത്ത ഈ കേസിൽ അരുന്ധതിക്കും ഇ.എമ്മിനും മൂല്യപ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നത്രനീതി പത്രം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * * *

അവാർഡ് കിട്ടാത്ത എഴുത്തുകാർ ആരുണ്ട് കേരളത്തിൽ? കണക്കെടുക്കുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് മൂന്ന് തവണയെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പുരസ്കാരവും ചർച്ചയും വിവാദവും സംഘടിപ്പിക്കാത്ത നായകർ ഇല്ലെന്നുതന്നെപറയാം. അതുകൊണ്ട് അക്കാദമി അവാർഡ് ചള്ളിക്കാട് നിഷേധിച്ചാലും ആരുമത് കാര്യമാക്കില്ല. അവാർഡിന്റെ ക്രഡിബിലിറ്റിയേക്കാൾ ഉണക്കച്ചുള്ളിയാണ് എന്നതും പ്രശ്നമാണ്. പെട്ടെന്ന് ആളിക്കത്തും. ചാരവും ചൂടും കറവാണെന്നത് പഴയ തറവാട്ടമ്മമാർ പറയും. കമലാസുരയ്യ പറഞ്ഞതുപോലെ വയസ്സുകാലത്ത് വാതരോഗം പോലെയാണ് അവാർഡ് എന്ന തോന്നലും നമ്മുടെ ക്ഷുബ്ധ യൗവ്വനത്തിന് ഉണ്ടായിരിക്കും. പെട്ടെന്നുതന്നെ വാതരോഗിയാക്കി എണ്ണയും കഴമ്പുമിട്ട് തിരുമ്മാൻമാത്രം ചെറുപ്പമല്ല താൻ എന്ന് നന്നായിട്ടറിയാം. ഇതൊരു സൗന്ദര്യപ്രശ്നം കൂടിയാണ്.

തരുണി എഴുത്തുകാരികളുടെ വയസ്സറിയിക്കാൻ പെട്ടപാട് നമുക്ക് നന്നായി അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

എന്തായാലും ഗൗതമബുദ്ധന്റെ രണ്ടാംഭാവം നന്നല്ല എന്ന് സംസാരവിഷയം. ബുദ്ധൻ ക്ഷോഭം മുഴുവൻ ചോർത്തി സഹിഷ്ണുത ആർജിച്ചിട്ടാണ് ധർമ്മപദകഥകൾ ഉപദേശിച്ചത്. ഇതേ ക്ഷോഭത്തോടെ ആധുനികരേയും പാശ്ചാത്യരേയും വൃദ്ധരേയും യുവകവികളേയും ഒരുപോലെ കളിയാക്കി കലഹിക്കാൻ ഇവിടെ എന്തു സംഭവിച്ചു ദാർശനിക ഭാവം മുഖത്തുവരുത്തുവാൻ ഞാനൊരു ചെറു ചന്ദ്രനാണെന്ന തോന്നലാകാം. 'പൂർണ്ണചന്ദ്രനിൽ തിളങ്ങും മുഖമേ' എന്ന് പറയാൻ നമുക്ക് കഴിയുമെന്നാശിക്കാം. ഗോവിന്ദ സമാജക്കാരും കാര്യക്കാരും സ്വന്തക്കാരും പങ്കുവെച്ച ഈ അവാർഡ് വേണ്ട എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നമുക്ക് ചെറു ചന്ദ്രനോട് നന്ദിപറയുക. ബംഗാളിൽ നിന്നും കൊറിയയിൽ നിന്നും യുഗ്ലോസാവ്യയിൽ നിന്നും വീരഗാഥകൾ ഉണർന്ന് വയനാടൻ കുന്നുകളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചത് പഴയകഥ.

ഹിഡൻ അജണ്ട പോലെയാണ് കറിയാച്ചന്റെ പ്രസംഗം. സി.വി. രാമൻപിള്ള സ്മാരകമായാലും എം.പി. പോൾ അനുസ്മരണമായാലും പ്രഭാഷണം കലയാണെന്നും കച്ചവടമാണെന്നും ഈ അഴീക്കോടന്മാർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കണം. ബുദ്ധിജീവികളെക്കൊണ്ട് ആഗോളമാർക്കറ്റിൽ കാര്യമില്ലെന്ന് ആർക്കാണറിയാത്തത് പോലും.

പൊങ്ങുന്ന പനിക്കിടയിൽ നിന്നോ കാമ്പസുകളിൽനിന്നോ ഇനി ആരും ആഘാത ദു:ഖത്തിൽ എണീറ്റ് ഓടിപ്പോകാൻ സാധ്യത കുറവാണ് കേരളത്തിൽ. മുമ്പ് ഓടിപ്പോയ കാലത്തെ ചരിത്രത്തിൽ 'പാഠനകാലം' എന്ന് കാവ്യ ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സത്യം. അനന്തപുരിയിൽനിന്ന് ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള എളുപ്പവഴി വെട്ടുകയായിരുന്നു ഇതെന്ന് ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിലൂടെ നിരന്തരം സഞ്ചരിക്കുന്ന 'കോമ്രേഡുകൾ'കൂടി വരുന്നുണ്ടെന്നത് വേറെകാര്യം. ശക്തന്റെ കൊട്ടാരവാതിക്കൽ അനുയായിവൃന്ദം കൂട്ടം കൂട്ടുന്നതും അനന്തപത്മനാഭന്റെ 'ശംഖ്യാവലംബി' കടഞ്ഞെണിക്കുന്നതും പഴശ്ശിയുടെ പടവാളുകൾ കോട്ടകൊത്തളങ്ങൾ അരിഞ്ഞിടുന്നതും സ്വപ്നം കാണാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിപണിയുടെ ഒരു റിഹേഴ്സൽ ആകാം. കറിയാച്ചൻ പറയുന്ന പോലെ എല്ലായിടത്തും 'ജനനീതി' യെന്ന ശാഠ്യം പക്ഷേ ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ സാധ്യമല്ലെത്രേ. ആഗോളമാർക്കറ്റിലെ കാളകുറ്റന്മാർ ഉണർന്നെണീറ്റാൽ ഇത്രകാലം ചെയ്ത പണിയും വെള്ളംകോരിയതും ബാക്കി വെറുമൊരു പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ പ്രശ്നം മാത്രമല്ലല്ലോ ഇത്.